

Πότε;

Με τη διάγνωση του διαβήτη συστήνεται στο άτομο σωστή διατροφή και άσκηση για ένα λογικό διάστημα, 3 μηνών και επανεκτιμάται. Αν μετά το διάστημα αυτό δεν ρυθμιστούν οι τιμές στη γλυκόζη στο αίμα δίδονται αντιδιαβητικά δισκία.

Αντίθετα, αν με τη διάγνωση του διαβήτη το σάκχαρο είναι ιδιαίτερα ψηλό και ο ασθενής έχει συμπτώματα δίδονται αμέσως φάρμακα ή ινσουλίνη και ταυτόχρονα συστήνεται άσκηση και διατροφή.

Φάρμακα ή ινσουλίνη;

Ο διαβητικός που πρόσφατα διαγνώσθηκε και δε ρυθμίζεται με την άσκηση και τη διατροφή θα πρέπει να πάρει φάρμακα. Υπάρχει μία πιθανότητα ο διαβητικός τύπου 2 να χρειαστεί να πάρει ινσουλίνη αμέσως μετά τη διάγνωση, αν εμφανίζει έντονη απώλεια βάρους.

Σημαίνει ότι δεν έχει καθόλου ινσουλίνη και θα πρέπει να πάρει εξωγενώς.

Διαφορετικά, την ινσουλίνη ίσως τη χρειαστεί 10-15 χρόνια μετά την έναρξη του διαβήτη, καθώς με την πάροδο του χρόνου το πάγκρεας αδυνατεί να εκκρίνει την απαραίτητη ινσουλίνη για τις ανάγκες του οργανισμού. Αυτή είναι η φυσική εξέλιξη του διαβήτη, που όμως δεν συμβαίνει πάντα. Μπορεί δηλαδή το άτομο να χρειαστεί νωρίτερα ή και καθόλου ινσουλινοθεραπεία.

Μπορεί να τα σταματήσει αργότερα;

Ο σακχαρώδης διαβήτης είναι μια χρόνια νόσος που εξελίσσεται και δεν ιάται με τα μέχρι σήμερα δεδομένα. Επομένως, η θεραπεία είναι δια βίου και ανάλογα με την περίπτωση ο γιατρός αυξάνει ή και μειώνει τον αριθμό ή τη δοσολογία των φαρμάκων. Υπάρχουν βέβαια κάποιες περιπτώσεις όπου ο διαβητικός μπορεί με ασφάλεια να διακόψει τη θεραπεία με την παρακολούθηση του γιατρού του.

Έτσι, στην περίπτωση που ο διαβητικός χάσει αρκετό βάρος ελαττώνεται η αντίσταση των ιστών στην ινσουλίνη που παράγει ο οργανισμός του και η ινσουλίνη του είναι αρκετή για να ρυθμίσει τη γλυκόζη. Τότε μπορεί και να μη χρειάζεται βοήθεια από τα φάρμακα ή από επιπρόσθετη ινσουλίνη.

Επίσης, στην περίπτωση που ο διαβητικός απορρυθμίστηκε από μια οξεία κατάσταση, όπως λοίμωξη, οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου κ.α., και χρειάστηκε να πάρει φάρμακα ή ινσουλίνη, ενώ πριν δεν έπαιρνε μπορεί αργότερα με την καθοδήγηση του γιατρού να τα διακόψει.

Τέλος, το πολύ υψηλό σάκχαρο μπορεί να είναι τοξικό για το πάγκρεας. Τα β-κύτταρα, (τα κύτταρα του παγκρέατος που παράγουν ινσουλίνη) δεν μπορούν να εκκρίνουν ινσουλίνη (γλυκοτοξικότητα), ενώ όταν το σάκχαρο στο αίμα ρυθμιστεί με φάρμακα ή ινσουλίνη το πάγκρεας μπορεί να επαναλειτουργήσει κανονικά. Τότε, με τη βοήθεια του γιατρού ο ασθενής μπορεί να διακόψει την ινσουλίνη και να ρυθμιστεί μόνο με φάρμακα.

